

Zapatero i Chacón han ordenat el replegament de les tropes d'intervenció a Líbia. D'aquesta manera intenten netejar la consciència del PSOE davant les eleccions del 20 de novembre. Zapatero, Chacón i Rajoy obvien que, mitjançant el seu suport a la intervenció militar a Líbia, són còmplices de la mort de desenes de milers de persones, de la total destrucció d'un país pròsper i laic i de la consolidació de l'imperialisme en un país que, fins ara, era sobirà.

Els líders espanyols d'aquesta agressió criminal ja no poden justificar la intervenció, ja no enganyen ningú, ni no poden al·legar cap "defensa" de la democràcia. En sabem tota la veritat (com en el cas d'Iraq). Les seves excuses eren i són falses: no hi ha cap justificació que autoritze un bombardeig contra la població civil.

Per altra banda, actualment, el PSOE i el PP ja no tenen res a retreure's, com va ocórrer a la guerra de Iraq. En el cas del PSOE, els interessos eren purament electorals i per això van prometre l'eixida de la guerra de Iraq (en el fons enganyaren la població). Ara ja no cal fer pantomima: els dos tenen els mateixos interessos econòmics i geoestratègics a la zona agredida.

L'actual situació Internacional de crisi capitalista està aguditzant el nivell d'agressió social i militar de l'imperialisme nord-americà i europeu, una agressió dirigida a països de la resta del món. Mitjançant les transnacionals i els exercits assassins, que no fan més que generar fam i morts arreu del món, l'imperialisme imposa mesures econòmiques neoliberals o, directament, espolia aquests països.

Als països anomenats del primer món, els EUA i Europa, la pobresa i l'exclusió social no superava des de feia anys els nivells alarmants actuals. En aquest cas, la resposta davant la indignació o la mobilització de la població no és, com ha passat a Líbia, el bombardeig sobre la població civil sinó la repressió política i social més important dels darrers anys.

Davant la situació internacional, les classes populars hem de situar-nos enèrgicament i combatre l'imperialisme, el de fora i el de dins. La clau és defensar els processos revolucionaris, l'emancipació nacional i de les classes populars, el dret a l'autoderminació de les nacions i dels pobles

Hem de passar a la ofensiva, a l'autodefensa. Hem de exigir que els responsables polítics del genocidi en Líbia (Sakorzy, Obama, Cameron, Zapatero, l'emir de Qatar.), puguin ser jutjats en la Cort Penal Internacional (el que li negaren a Gadafi), un juí amb garanties i públic. Hem de fer efectiva una iniciativa popular, d'abast global, per denunciar els responsables davant dels pobles i de la justícia internacional.

Hem de continuar exigint la dissolució de l'OTAN, la desaparició de qualsevol bloc militar i la desnuclearització del planeta. La solidaritat dels pobles i entre els pobles farà aturar noves agressions de l'imperialisme.

Països Catalans, 16 de novembre de 2011